

- 1 -

"FRUKTA ICKE! JAG ÄR MED DIG."

"Räds ej, jag är med dig, Räds ej stormens brus! Räds ej nattens dunkel, Jag gör natten ljus! Aldrig från din sida. ens ett steg jag går. Aldrig någon rycker från mig ett endast får.

Kör: :/: Ja, han är mig när. Ja, han är mig när.
O, skulle jag väl frukta, när Jesus är mig när:/:

Jordens fagra liljor Blomstra, vissna bort. Solens strålar flykta. Dagen är så kort. Sarens ros, min Jesus, Evtigt skön jag ser. Jesus, himmelssolen, Aldrig i mörker går ner.

Färofylld är färden, Okänd är min led. Han dock viskar till mig: "Räds ej! Jag går med. Är dig faran nära, Jag dock närmre är. Aldrig jag dig sviker. Jag dig på armarna bär."

H A N K A N.

Huru skall jag målet hinna oförvitlig, ren och skär? Huru skall jag övervinna fiendernas starka här?

Kör: Icke jag, men Jesus kan. Jag är svag, men icke han. I hans namn jag kraft skall finna, huru svag jag själv än är.

Hur bestå i varje fara, som i livet möter mig? Huru skall jag min fot bevara ifrån varje villostig?

Kör: Icke jag, men Jesus kan. Jag är svag, men icke han. "Han", så hör jag ordet säga, "kan fullkomligt frälsa dig."

Huru skall jag kunna häva allt det onda i mitt bröst? Självishetens stämma kväva, tvivlens och bekymrens röst?

Kör: Icke jag, men Jesus kan. Jag är svag, men icke han. O, min själ, ej må du bäva. Jesus kan, ----- vad salig tröst.

Vem besestrar syndens lågor, där så många själ förbrann?
Vem förjagar dödens vågor, där så mycket hopp försvann?

Kör: Icke jag, men Jesus kan. Jag är svag, men
icke han. Svar jag har på livets frågor
i det mäktiga: "Han kan"!

KÄRLEK FRÅN GUDS LAMM.

Kärlek från Guds Lamm flödar mäktigt fram, som en källa
klar och ren. I dess friska våg, först mitt hjärta såg
livets dyra ädelsten.

Kärlek från Guds Lamm strålar härligt fram som en sol så
skön och blid. I dess sken jag går dit ej mörkret når, bort-
om jordens nöd och strid.

Kärlek från Guds Lamm är den friska stam som mig fridens
frukter bär. Därav anden får vad han eftertrår och mig
Gud så hult beskär.

KÖPT IFRÅN JORDEN.

Köpt ifrån jorden, - O, huru väl! Lyss till de orden läng-
tande själ! Köpt till att hinna målet i höjd, kronan att
vinna saliga fröjd.

Köpt ifrån jorden --- människor ock, ringaktad vorden, --
lycksalig dock. Köpt för att lida smälek en tid, tåligt
förbida himlen därvid.

Köpt för att vara fri alla band, redo att fara hän till den
strand, där inför tronen stora och små hyllande sonen
sjungande stå.

Fader och moder, säg, är du med, syster och broder, träd i
vårt led. Den som vill dröja hinner ej fram, här gäller
följa Jesus, Guds Lamm.

Köpt ifrån jorden!--- O, vilken fröjd! Dukade borden vanta
i höjd. Giv denna hälsning jämt på din färd en efter fräls-
ning längtande värld!

H A N V Ä N T A R .

Det står en vän så trogen med kärlek, ack, så varm. Be-
ständigt redobogen dig sluta till sin barm.

Kör: Han väntar dig, då morgon gryr
Då natten faller på
Och om du än från honom flyr
Han väntar dig ändå.

Den vän som så dig älskar Ar Jesus, Frälsaren. På hjärtats
dörr han gläntar. Säg, vill du öppna den?

Att frälsa dig ur nöden, Hans kärleks strävan är. På korset
led han döden, Ty dig han hade kär.

För dig han evigt vunnit En salighet så stor. I blodet, som
har runnit, den lycklig blir, som tror.

Kör: På dig han tänkte sist och först
På dig han tänker än.
Och när din synd du känner störst
Han frälsar dig ur den.

Nu står han vännen kära och längtar komma in. Nu frälsningen
är nära, Säg, skall den bli din ?

Kör: Säg, vill du öppna hjärtats dörr
Och Jesus taga mot?
Du ångra skall, att du ej förr
Föll ned invid hans fot.

L Å T P I N G S T V I N D E N S U S A .

En pingstvind, som regn oss bebådar Vi vänta från himmelens höjd. En törstande skara du skådar, O, Gud, som i stoftet är böjd.

Kör: Låt pingstvinden bringa oss hopp
Om rika välsignelsers regn.
Vi blicka i tro till dig opp
Vår Frälsare, tag oss i hägn.

Se markerna ligga i tråde, Och jorden förtorkar alltmer.
Och Herre ditt ädla utsäde Förgås, om ej regn kommer ner.

Må himmelens fönster upplåtas, Och skurar oss komma till del. Må allt som är brustet förlåtas Och hela nu brister och fel.

Låt pingstvinden åter få susa Och vattna den törstande jord.
Ren höra vi störtfloder brusa. O, Herre vi tro på ditt ord.

O, Herre uppfyll vad vi önska, Och låt nu vår bön bliva hörd! Se tegarna skola då grönska Och vitna omsider till skörd.

. . .

T I L L D E U N G A .

O, ungdom, som i livets vår I tidig morgonväckt. Med lätta steg den vägen går, som själv du valt så käckt. Du rosorna vid vägens kant så ivrigt samlar på, men märker ej den mörka brant, just där de skönast stå.

Bland rosors doft i glädjens sal mång listig orm jag sett, Som tjusade de ungas tal, men gav dem dödens brett. Ack dårande i dräkt så grann sig ofta synden klär, men djupt bedragen sist du fann, hur falsk den lycka är.

Bedräglig är all jordens glans och kunde du än få all fröjd, som uti världen fanns du törstade ändå. Ty evighetens djupa krav i varje bröst sig rör, och aldrig mättas kan med drav det liv, som aldrig dör.

Ja, tills du funnit källan skön med livets vatten i, Och hjärtat öppnar sig i bön du kan ej lycklig bli. Din bästa

kraft, din skönsta tid, o, helga dem åt Gud, Och så du vinna
skall den frid, som fröjdar Kristi brud.

En frid så djup, en glädje sann, en fröjd så underbar Jag
vid min Jesus hjärta fann, när dit min synd jag bar, Och
samma lycka, samma ro dig bjudes fritt av nåd, Om nu du
vill på Jesus tro, ty så är faderns råd.

H A N Ä L S K A R M I G .

Vad är som gör, att detta hjärta brinner av tacksamhet
och himmelsk salighet. Vad är som gör, att sorgen straxt
försvinner, som trängt i hjärtat in, säg, om du vet?

Kör: Han älskar mig, se, det är hemligheten
Det enda svar, som jag kan giva dig.
Det skall ock bli min sång för evigheten
Han älskar mig, o, ja, han älskar mig.

Vad är som gör, att världen mist behaget för mig ren uti
livets sköna vår? Vad är som gör, att jag har övertaget
i striden fast jag intet själv förmår?

Vad är som gör, att jag kan framåt ila, fast andra människor
sökt att hindra mig? Vi kan jag mitt i striden finna vila
Med glädje trampa korsets smala stig?

Vad är som gör, att jag i alla öden kan vara lika trygg
som änglahär? Vad är som gör, att jag ej fruktar döden
fast den förskräckelsernas konung är?

Så länge jag på denna jord kan andas, så länge som min
tunga rör sig skall med de frälstas sång min sång ock
blandas. Han älskar mig, o, ja, han älskar mig.

SKEPPSBRUTEN.

Så länge du skeppsbruten varit, och ännu ej räddad du är.
På djupen bland skären du farit, blott namnet "en kristen"
du bär.

Kör: Så länge din Mästare väntat
Få giva dig glädje och fröjd
Och varningens klocka har klämtat
För dig ibland skären förtöjd.

Så länge din tro varit bruten, och ännu ej helad den är.
Av Jesus du ej är förskjuten. Din nöd på sitt hjärta han
bär.

Så länge bedårad av världen, och ännu ej skild ifrån den.
I sällskap med synden och flärden bortstöter du Jesus, din
vän.

Hur länge, säg, ämnar du dröja bland spillror på svallande
hav? Ditt uppskov dig blott kan förtöja, tills böljan
har blivit din grav.

.
.
.

MIN LEDSTJÄRNA.

Jag vandrar igenom skuggornas land och mörker omgiver mig.
Men min Fader har skänkt mig ljus uti hand, som lyser
mig på min stig.

Kör: Stora ljus, Sköna himmelska ljus
Klara ljus på min vandringsstig.
Dig följer jag trygg till himmelens hus.
Ditt sken skall ej svika mig.

Det ljuset det är Guds trofasta ord, En stråle från lju-
sets Far. Hur än stormarna rasat här uppå jord, Det ännu
ej slocknat har.

Av ålder det lyst på pilgrimsstråt. Ej någon här kom på
skam, Som uti dess sken har vandrat framåt, Det mig ock
skall leda fram.

Så vandrar jag säll mot himmelens stad Och ljus är min

levnadsstig. Därför prisar jag Gud och sjunger så glad:
"Min bibel, jag älskar dig."

D E T V A R D E T B Ä S T A .

Det var det bästa, som kunde ske, att Gud så älskade syndare Att ende sonen han själv utgav och frälste mig ifrån synd och grav.

Det var det bästa, som kunde ske, att Jesus gick till Getsemane. Där han tog synden så helt på sig, att den ej mera kan skada mig.

Det var det bästa som kunde ske, när jag i ljuset min synd fick se, Fick se hur arm utan Gud jag var och hur min väg emot döden bar.

Det var det bästa, som kunde ske, att Jesus brakte förlåtelse. Han dog på korset och gav mig frid. O, vilken lycka för evig tid.

Det var det bästa, som kunde ske, Att Jesus uppstod och segrade. Nu har jag seger uti hans blod och går till himlen med saligt mod.

Det allra bästa som nu kan ske, är att han kommer på skyarne Och hämtar bruden från jordens grus till sabbatsvilan i Herrens hus.

V Å G A F Ö R S Ö K E T .

Våga försöket du ängsliga hjärta, närma dig korset du tvivlande själ. Se huru Lammet har burit din smärta. Blodet dig renar från synden så väl.

Kör: Närma dig korset, Frälsarens sår!
Rening från synden i blodet du får.
Snövita dräkten vid korset du finner
Blott du i tron nu till Golgata går.

Gud har vid Lammet på Golgata knutit Löftena alla om frälsning för dig. Allt vad du har emot budordet brutit Jesus din broder har tagit på sig.

Möt så din Fäder vid korset det kära, Där får du röna hans kärlek och nåd. Smärtornas man dina synder fick bära. Han för ditt sargade hjärta vet råd.

Ej må ett möte med Herren du våga, Där hans förtärande eldar gå fram. Golgatakärlekens ömmande låga famnar dig endast vid korsträdets stam.

S O L S K E N E T.

Det är solsknen därborta på kullens topp, Det är solsknen vid skogens bryn. Det är solsknen i glödande rosens knopp Och på guldstänkta, lätta skyn.
Ar det solsknen, min vän, i ditt hjärta?

Det är solsknen på dröjande molnets kant, Det är solsknen på berg, i dal. Det är solsknen på gräset vid vägens kant, Och i pärlor förutan tal.
Ar det solsknen, min vän, i ditt hjärta?

Har en stråle av liv ifrån nådens sol Sänkt sig ned i ditt hjärtas hus? Har en blick på Guds Lamm från dess nådastol, Gjort din väg genom öknens ljus?
Då är solsknen, min vän, i ditt hjärta.

Då varhelst du går fram sprider kärleken Blir du Frälsarens sändebrev, som kan uppenbart läsas av var och en Vad han själv med sitt finger skrev.
Då ett solsknen du blivit i världen.

Detta solsknen med kraft djupt i nattsvart bo Tränger ljuvligt och stilla ner, Bringar sällhet och frid, Giver himmelsk ro Medan Herren sin nåd oss ger.
Giv oss mera, o, Gud av ditt solsknen!

U N D E R F A R D E N .

O, Mästare bevara och skydda mig alltfört, Min båt är ju så liten och havet är så stort. Och vägen mellan skären är okänd utav mig Och därför mina öden jag anförtror åt dig.

Så många själar driva som vrak på tiden hav Och följer du ej med mig jag säkert går i kvav. En ensam själ i världen mig aldrig övergiv På dig jag är ju kastad ifrån min moders liv.

Men endast böljan för mig mot evighetens värld, Skall stormig resa vara för mig en himmelsfärd. Vad är all sorg i världen emot den fröjd du ger. Snart är all nöd försvunnen och havet är ej mer.

Jag ser en fyrbåk flamma så skön på stormfri strand. Och dit jag ställt min resa från detta mörka land. Snart skall jag kasta ankar och stilla lägga till. Mitt hjärta redan längtar, det blir, när Herren vill.

A L L T S O M G L Ä D E R M I G .

Allt som gläder mig är Jesus, Han är kärleksfull och god. Han uppresat kan de svaga, ge åt vandrarens nytt mod. Han kan trösta dem som klaga, när och nöden är som störst. Giva ro jämväl i döden, den hos honom släckt sin törst.

Jag är bunden fast vid Jesus, bunden fast med kärleksband. Intet mäktar nu att skilja mig ifrån min Jesu hand. Hans är nu min hela vilja, Jag är hans ett ringa barn. Jag är härligt frälst av nåden, friad ifrån syndens garn.

O, vad kärlek som så mäktig famnar mig ren här på jord. Hans barmhärtighet den stora aldrig tolkas kan med ord. Och den kraft jag får mottaga den är mer än nog för mig. Glad till himlen vill jag draga, ty Jesus banat har min stig.

Snart han kommer för att hämta mig till himlens sälla land. Redan hör jag klockor klämta ljuvligt från den andra strand.

O, hur härligt det skall bliva, att få flytta hem en gång.
Då jag skall min Jesus giva hyllning evigheten lång.

L Ö F T E N A K U N N A E J S V I K A .

Löftena kunna ej svika, nej de stå evigt kvar, Jesus med
blodet beseglat, allt vad han lovat har.

Kör: Himmel och jord må brinna
Hölder och berg försvinna,
Men den som tror skall finna
Löftena de stå kvar.

Gör såsom Abraham gjorde, blicka mot himlen opp, Medan du
stjärnorna räknar växer din tro, ditt hopp.

Tro, när det mörknar på färdan, Solen ej slocknat har.
Blott några dagar och sedan strålar en morgon klar.

Tro när dig världen förföljer ... med dig i ugnen het,
vandrar en gudason härlig, provade själ det vet.

Tro, när dig vännerna svika, tro när blott en står kvar
Jesus, din vän skall dig följa alla, ja, alla dar.

Tro under allt som dig möter, snart du ju hemma är, då
skall i åskådning bytas det som du trode här.

H E L A V Ä G E N .

Fullt av sång mitt hjärta är i dag Och med jubel framåt
vandrar jag, Ty jag fått en trofast vän Och vadhälsat
mig möter än, Hela vägen har han lovat följa mig.

Kör: Jesus lovat hela vägen följa mig.
Så jag sjunger hela dagen på hans stig.
Intet ont jag fruktar här,
Ty min frälsare är när
Jesus lovat hela vägen följa mig.

O, jag sjunga vill med hopp och tro, Ty hans vägar äro
fröjd och ro. Och jag går ej ensam här, Sedan jag hans egen
är, Hela vägen har han lovat följa mig.

Han ger nåd att sjunga segerns sång Han ger kraft och mod
bland tidens tvång. Intet bringar mig på fall I hans
namn jag segra skall. Hela vägen har han lovat följa mig.

F Å R J A G S E D I G ?

Vill du möta mig därhemma, där ej natt finns mer och vart
moln har drivits bort. Där ej synden eller sorgen hjärtat
smärta ger och där allt är skönt och gott.

Kör: Får jag se dig där vid tronen ? -
Njuta salighet ! - Får jag se dig där?
Svinga palmen! Bära kronan!
Njuta fröjd evinnerlig.

Vill du möta mig därhemma uti himlens land Sjunga Guds
och Lammets sång. Där är glädje, - flydd är sorgen, inga
brustna band. Där är slut på tiden tvång.

Vill du möta mig därhemma i vår Faders hem, Där är frid
och vila skön. Genom porten tågar skaran, som sig tvagit
ren Och som vann i tro och bön.

V I L L D U G Å M E D T I L L J E S U S ?

Vill du gå med till Jesus, som världens synder bär?
:/:Vill du gå med till Jesus och se hur god han är? :/:

Vill du gå med och smaka det vattnet, som han ger?
:/:Det levande , det klara och aldrig törsta mer? :/:

Vill du gå med att bära hans smälek och förakt?
:/:Vill du gå med att lida, vad han har förelagt? :/:

Vill du gå ut från världen, som nu är dig så kär?
:/: Och gå den smala vägen, som till Guds rike bär? :/:

Vill du gå med så skynda, till Jesus kom i dag!
:/: Nu bjuder han dig frälsning, ack, nu den emottag! :/:

H A N V E T -----.

Han vet min väg - dess mångahanda faror
De dolda djupen, som där öppna sig,
Han ser de gyllne nät och fina snaror
Och därför går han själv så nära mig.

Han vet den glimt av sol, som jag behöver
Till tröst, när modet sviktar mången gång.
Han ser, när malörtsbågarn flödar över
Och livet mörknar under tidens tvång.

Han vet det allt, - för varje dags bekymmer
Han skänka vill sin kraft så underbar,
När morgon gryr och det till afton skymmer
Hans kärlek är densamma som den var.

Han vet hur gärna jag vill honom tjäna,
Och gå hans viljas väg --- allenast den!
Och när jag stapplar det är han allena
Som ger mig mod att börja om igen.

Han vet det allt, om ingen vän på jorden
Förstår mitt hjärtas nöd och hjälpa kan.
Han som i Kristus är min fader vorden,
Han både vill och kan --- allena han.

I DEN SENA MIDNATTSSSTUNDEN.

I den sena midnattsstunden står vid hjärtats dörr
Än en trogen vän och klappar såsom ofta förr!
Står han våt av nattens droppar utom dörren än?
Eller har du slutligt öppnat för din bästa vän?

Döden klappar än på kajan, än på kungens borg,
Fåfängt då du stänger dörren för den bittra sorg.
Jesus väntar mild och tålig, och du öppnar ej.
Döden klappar, kan du stänga ock för honom? Nej!

Ack, då ropar du kanhända: "Herre, släpp mig in!
Öppna för mig pärlporten? O, jag var ju din!"
Tänk, om då han skulle svara i den mörka ängd:
"Du för mig ej velat öppna. - Nu min dörr är stängd."

Dock du hör ju Herren ännu klappa på hos dig.
O, så öppna då för honom dagen närmar sig.
Dagen som skall allt förklara i dess rätta ljus
Må ock du ett rum då finna i din Faders hus.

. . .

DET FINNS ETT HJÄRTA.

Det finns ett hjärta, som för dig ömmar
Du arme fänge i syndens band.
Det finns ett öga, som ivrigt spanar
Just efter barnet i fjärran land.

Det finns ett öra, som ned sig böjer
Och hör den arme, som hjälp begär.
Det finns en tunga, som talar ljuvligt
Med den elände, som sorgsen är.

Det finns en källa för dig som törstar
För dig som hungrar det finns ett bröd.
Det finns en fristad så trygg och säker
För dig som jagas av synd och nöd.

För rädda duvan det finns en klyfta
Så ock för svalan det finns ett bo
För dig du trötte det finnes vila

För dig betryckte det finnes ro.

Är nu här något, som du behöver
så käre, skynda eho du är.
Till den som alltid och allestädes
har haft och ännu dig håller kär.

Ja, kom till Jesus och du skall finna
Vad du behöver till salighet.
Ty Jesus, Jesus och han allena
Är nog för alla i evighet.

M I T T - H E M .

Långt bortom världshavets gränser
Vinkar så skönt ett land.
Klart genom töcknarna glänser
Emot mig dess leende strand.
Hem till det land styr jag färden
Resan är svår ibland.
Dyster är vägen, dock bär den
Säkert till Sions land.

Kör: Sion, härliga stad, där jag mitt hem skall få,
Glatt jag skyndar ästad, snart skall
din strand jag nå.
Anglar vänta mig där, snart skall
jag stå bland dem.
Sorg ej finnes där,
glädjen evig är,
I mitt hem.

När jag till dödsfloden hunnit
Hemmet mig väntar då.
När sista striden jag vunnit
Jag segrarens krona skall få.
Härligt skall lovsången klinga
Mot mig från andra strand.
Frigjord sig anden skall svinga
Uppåt till Sions land.

G Y L L N E M O R G O N.

När den gyllne morgon skördemännen gå fram att trohetslönen
utav Herren få, Skall basunen ljuda över hav och land,
Änglar träda fram att räcka dem sin hand.

Kör: Gyllne morgon, gyllne morgon, Sista
natten svunnit här. Gå vi ut att möta
Frälsaren med fröjd. Hosanna! Ara
vare Gud i höjd.

När den gyllne morgon de avsomnade träda fram ur gravarne
att Herren se, Jubelsång och rop skall fylla himmelen, ty
de kära evigt mötas få igen.

När den gyllne morgon inför tronen där de av glädje stråla,
vilka gråta här. Ty det första är förgånget, anden fri,
jordisk sorg och möda evigt är förbi.

När den gyllne morgon kommer med dess glans, Skall ock du få
räknas såsom en av hans? Skall ock du få vara med uti den
kör, som till Guds och Lammets lov sin harpa rör?

....

M O R.

När jag var liten, Mor var då ung, Jag var för henne mer än
en kung. Vinter blev sommar, midnatten dag vid hennes hjärtas
värmande slag.

Läsa jag lärde i hennes blick, Och ur mitt minne aldrig
det gick. Kärlek jag läste, skönare ord, djupare lärdom
finns ej på jord.

Självisk är världen, smilar och ler, Mor icke tager, Mor
endast ger, Mor banar vägen för sina små, om genom eld hon
än måste gå.

Vann jag en seger, glädjen blev stor, Störst dock av allt
jag fröjdade Mor. Skönast sken hennes ros i min krans, se-
gern var Mors, av henne den vanns.

När jag blir gammal lever ej Mor, Men bland Guds änglar
saligt hon bor. Mor varje afton bar mig ditopp, där få vi
mötas så är mitt hopp.

Mor

STRÅLANDE HEM I
FJÄRRAN.

Strålande hem i fjärran, eviga solskensland, Hoppas jag
blott på Herren när jag dig efter hand.

Kör: Hemland, Hemland, jag älskar dig
mitt hemland. Kärlek och tro ha
där byggt sitt bo, Glänsande
fagra hemland!

Hemlandets stränder nalkas, varest vår strid är all. Hjärtat
av livslust svalkas, seger snart vinnas skall.

Pilgrim med lättat hjärta, närmar sig hemmets port, Borta
är tidens smärta, nära är fridens ort.

JAG VILL SKYNDAS FRAMÅT.

Häruti världen finnes ingen vila, Ej någon hamn för seglaren
trött. Nej må vi hellre skynda oss att ila fram till vår
Herre Jesu bröst.

Kör: Jag vill skynda framåt, framåt
Dit där hamnen vinkar så skön.
Jag vill se på Jesus, Jesus
Han som giver mig segerlön.

Må vi då aldrig tröttas vid att lära utav det dyra nådens
ord. Ty han har sagt, att jag skall själv dig bära, O,
vilken tröst uppå vår jord.

Snart träder in den sälla, ljuva tiden, att Jesus hämtar hem
sin brud. Då skall hon bliva fri från sorgen, striden, sen
få vi evigt bo hos Gud.

Snart kommer Jesus med de helga änglar ned till vår jord för
sista gång. Då blir det fröjd bland dem som honom älska,
Sorg byts då ut i jubelsång.
